

1896-04-13

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Olympia

Modtagersted:
København

Omtalte personer:
Agnes Lunn
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 53 nr. 47

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard rejser fra Olympia til Korinth og derfra til Nauplia.

TRANSSKRIFTION

Mappe 53-47

Fru Agnete Skovgaard

Rosenvængets Hovedvej 27, Kjøbenhavn Ø. Copenhagen. Danimarca
Olympia 13 april 1896. Kjære Kone nys var vi nede med brevskaaber til
Stationen, jeg med 1 brevkort, toget var ved at gå, men der var ingen
postkasse, så snup en af hotelfyrerne brevene, gav dem til en kollega i
toget, og bad ham lægge dem i en kasse i Cyrgas, nu vil jeg rigtignok håbe
du får det. I dag har det været bygevejr, er det sådan i morgen drager vi
næppe ind i det indre. Vi har ellers haft en god dag på museet, hvor er dog
gavlgrupperne herlige, jeg kan se og se på dem. I udgravningerne hentede
vi om et par gange. Jeg så efter den skilpadde jeg fandt i går i en grøft,
men den var væk. Både i går og i dag drillede jeg taranteller op af hullet og
satte dem på sprit, den i dag havde æg med sig. Vi har også fundet andet
kravl og blomster, men det er svært for mig at presse dem, jeg har ingen
remedier, Å, hvor det skal blive godt at komme til Athen igen og gøre sig
færdig, men jeg skal gerne have godt vejr.

I morgen venter de kongen af Serbien her til hotellet, det er godt vi er
færdige inden han kommer.

Korinth den 14de

Så nu sidder vi såmænd her igen, du har vel fået mit kort som meddeler, at
vi på grund af det urolige vejr opgav turen gennem det indre, og tog til
Nauplia. Se så langt kom vi nu ikke i dag, for de glimrende slette
togforbindelser her i Grækenland gjorde det umuligt for os at komme
videre i dag. Nu er vi kommen an i et [?] hvor det kniber svært at få rene
lagner, nu tror jeg dog det er lykkedes at få nogle der ikke har været brugt.
Det skyllede ned i ved Patras og på den egn, men her ved Korinth er
jorden tør. Ja det skal smage godt at komme til ordentlige forhold igen,
først de ret gode i Athen, siden de der helt gode i Europa, endelig de
udsøgte hjemme. Korinth er en

-2-

grumme kedelig by, uden fornøjelige restauranter, ja den på jernbanen er
god. Jeg er ved at ønske dem tillykke, i hvis lod det falder at slippe for
Korinth. Det gør jeg dog ikke, for uden om er der godt, herligt i godt vejr,
men jeg synes at jeg har været her tilstrækkeligt. Å, bare Madsen kunde
komme her ned og han så vilde skrive et ordentlig stykke om Olympias

gavlgrupper, det er kedeligt at [?] propper i alle de rejsende (undersøgt) at Hermes af Prakartilis er det ypperste [?] af alt, og stiller gavlene helt i skygge.

Den sidste aften vi spiste i Olympia var tyskerne rejst, vi havde kun en nyankommen med til bords. Vi var næppe begyndt at tale sammen, før han præsenterede sig som dansk, han hed Brandes, var bosat i [?] og var vist vinhandler og jøde, meget behagelig mand, men snurrigt at vi sidder bare danske. I dag står Olympia på hovedet for Kongen af Serbien. Vi passerede ham i toget, det var vist ham, der lå og sov i 1ste klasse, ved stationen var en mængde samlede for at se ham.

Nauplia 15ds.

Vi kom da fra Korinth med et godt indtryk, for vejret var smukt i morges, og vi havde fået fat i nymalket varm gedemælk og varmt brød til morgen, og lige før vi gik i toget god kogt skinke. Da vi havde fået plads så vi Dr. Blinkenberg komme løbende, vi fik da fat i ham, han var bleven sinket i Athen, så han kom først nu var på vej til Epidauros. Vi slog følge, og da han fik lov at stå ud i Mykene og siden køre videre på samme billet, så stod han da glad ud der og så de storslåede grave, og den ypperlige løveport sammen med os. På borgen så meget af arbejdet dog grumme pertentligt ud, der står jo kun underdel

-3-

en af murene, men de er snart så store så store som er lagt på hinanden uden at passe sammen. Anderledes med gravene og i de fineste dele af borgen har der ligget smukke fliser på gulvet og været smukke stenvægge. Udsigten er skøn fra borchøjen, mod øst ligger nogle småbjerge lige på næsen, til de andre sider breder sig en slette, hist og her bølgeformig med bjerge mod nord men de højeste mod vest og sydvest, mod syd herlig udsigt til Nauplia, som ligger her ved bugten henrivende dejligt, her er smukke store popler en eller flere alleer, bølgerne skvulper kraftigt mod molen under vore vinduer.

Mestermændenes ø ligger lidt udenfor. Her er frodige kornmarker. I morgen agter vi os til Epidauros pr. vogn sammen med B. som vil blive der og studere, i morgen aften tænker vi os at tage til Ægina, det var morsomt at træffe doktoren, og nu får vi da Epidauros i stedet for det indre Pelapones. Epidauros ligger sådan.

Det er det bedst bevarede Theater fra Oldtiden, og der var Asklepios dyrkede, det var især den B. studerer.

Han siger, at når han om aftenen (den sidste gang han var der) sad i theatret og hvilede ud efter dagen kunde det hænde at han kunde høre

ulvene tude i krattet bagved.

Den 16de. Så nu har vi været der, en rar tur gennem øde egne med hyrder får- og gedehjorte osv. Og nu er vi her tilbage i frodigheden for snart at gå ombord til Ægina. Ja her er frodigt og det gør godt, jeg skylder Italien at sige dette om frodigheden frem for Grækenland og så renæssance maleriet. Italien har gode elskværdig befolkning, i alt fald i Civita, og der er flere fagre kvinder, men når de er rigtig fagre her er de fine, mændene er bestemt bedre her, og dragterne. Billedhuggerkunsten er tydeligvis bedst her, men her er intet velbevaret tempel i lighed med Posejdan Templet i Athen. Her må jeg se at få sluttet jeg

-4-

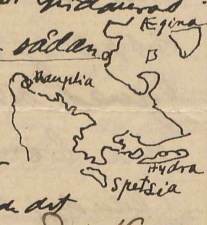
sidder her på en kafe, som i øjeblikket er nogenlunde tom, for folk er henne at spise til middag, men den kan snart blive folk. Derfor lev vel du kære og hils alle, det bliver ganske æventyrligt at mødes dvs. det bliver ganske naturligt, men står i øjeblikket for mig som eventyrligt.

Din Mand

L. siger jeg skal tage den med ro og blive ved. Jeg vil sige dig at poppelalleerne er så dejlige som de var plantede af Claude Loraine, og enten de står foran bjerglinien som toner sig i lyse i morgenslør mod solen, eller de står grønne med aftensolen ind på og er det blå og røde bjerge (langstrakte) bagved, så er det fagert. Og i går da bølgerne slog mod broens glatte kvadere, så mindes de også Claude, hans bølger skvulper så yndigt og bryder sig med så fine sprøjt mod stenmurene. Engang på lørdag venter jeg at være i Athen. Niels kommer der i vel først 2-3 dage senere. Bare der er brev til mig fra dig. Blinkenberg har nu forladt os, han fik et stykke Chokolade af L. og min borvaseline, for han lever så langt fra lands lov og ret. Først nu er jeg begyndt at slikke af din Kød[?]. Mon du hiter ud af vedlagte blomster. I lille forglemmigej fra toppen af Akroperinhas. Her er kommet en ny Frimærke, endnu har jeg ikke fået fat i den, med mindre det er lykkes mig til uden på dette

Olympia 13 april 1896 - Kjære Kone! Nys var vi med
med broskaber til stationen, og med 1 broskort, toget var ved
at gå, men der var ingen postkasse, så snup i af kiste
fyrene broene, gav dem til 1 kollega i toget, og bad ham
lægge dem i kasse i Syngas, nu vil jeg rigtig nok håbe du
får det. I dag har det været bygevær, er det sådan imorgen,
drager vi næppe ind i det indre. Vi har ellers haft en god
dag på museet, hvor er dog gavgrupperne krolige, jeg kan
se og se på dem. 4 udgravingerne. Læntide vi om et par
dage. Jeg så efter den skolepad jeg fandt i går i en grøft,
men den var væk. Påde idag og i går drillede jeg temmelig
op af huller og satte den på spindst, den idag havde
jeg med mig. Vi har også fundet andet kral og blomster,
men det er svært for mig at præsentere dem, jeg har ingen rum-
dier. Å, hvor det skal blive godt at komme til Athen
igen og gøre sig færdig, men jeg skal gerne have det vejr.
Imorgen ventes de kongen af Serbien her til Hovedst., det
er godt is er færdige inden han kommer. Korinth den 4 de
Så nu bræder vi på vand her igen. Du har vel fået mit
kort som middelev, at vi på grund af det urolige vejr og ar-
turs gennem det indre, og tog til Nauplia. Se så langt
kom vi nu ikke idag, for de glimrende slette tofær-
sindelser her. Grækenland gjorde det umuligt for os at
komme videre idag. Nu er vi kommen an i et $\equiv$ enodet,
hvor det kniber svært at få rene lægner, men tror jeg dog
det er lykkedes os at få nogle der ikke har været brugt. Det
skyllede med ved Patras og på den egen, men her ved Korinth
er jorden tør. In det skal omgø godt at komme til ordg-
lige forhold igen, først de mit gode i Athen, og den de de helt
gode i Europa, endelig de udrygte hylanne. Korinth er en

grønne kedelig by, uden liv (uden formøjelige restauranter, ja den på jernbanen er god. Jeg er ved at ønske dem til lykke: Hans lod det falde at stoppe for Korinth. Det gjør jeg dog ikke, for uden om er der godt, helst i godt veje, men jeg synes, at jeg har været her tilstrækkeligt. O, bare Madsen kunde komme her med og han så vilde skrive et ordentligt stykke om Olympias guldgrube, det er så kedeligt at Dediker propper alle de rejsendes (uimodigt) at kærne af Proskritus er det ypperste grunde af alt, og stiller guldne kelt i støj. Den ordets efter vi spiste i Olympia, var tyskerne rigt, vi havde kun en ugenkommen med tilbords. Vi var næppe begyndt at tale sammen, foruds han præsenten sig som dansk, han hed Brandes, var bosat i Constanz og var vist vinhandlende job, meget behagelig mand, men surrigt, at vi end da han dante. I dag står Olympia på hovedet for kongen af Serbien, vi passerede ham i toget, det var vist han da lig som i 184 klasse, ved stationen var en mængde stakler for at se ham. Nauplia d. 184. Vi kom da fra Korinth med et godt indtryk, for vejret var smukt i morgen, og vi havde fast fast i mynkalt var en gedemælk og varmt brød til morgen, og lige for vi, k. toget god kørt skintu. Da vi havde fast plads så vi dr. Blumberg komme tilbrøds, vi fik da fast i ham, han var bleven drevet i atten, så han først nu var på vej til Epidauros. Vi slog da følge, og da han fik lov af stå ud i Hæftene og den kørt videre på samme billet, så stod han opad ud der og så de stordrude grave, og den ypperlige Cæmpart sammen med os. På borgen så mest af altinget dog grønne promontor ud, der står i den underdel.

en af hverene, men det er med store og store søn og søst og
hønden uden at være sammen. Andledes i gravene. Og
i de fineste dele af byen, her der ligger smukke fliser på gulvet
og vænt smukke stenarbejde. Udover i stien fra bogen, og
mod øst ligger nogle små søer her ved næsten, alle de andre
søer ligger i en slætte, lidt og her bølger sig med bølger
mod vest men de ligger med vest og sydvest, mod syd ligger
udover til Kæmpe, som ligger her ved bogen her ligger
dybt, her er smukke store poplarer i en lille flod alle, og
ligger smukke skulpturer her ligger i vore vinduer. ^{med molen} Theatermanden
i ligger lidt udenfor. Her er frodige kornmarker. Ingen
aften vi os til Eridauras for vore sønner med B. søn vil
blive de og stude, især aften tænker vi på at tage til Eridauras.
Det var morsomt at træffe doktor, og nu får vi Eridauras
i staden for det indre Peloponnes. Eridauras ligger i staden
der er det ligger i staden i staden, og
der var Atholopias dybt, det er i staden B. stader.
Han siger, at når han om aftenen (i staden) her var
der i staden og her ligger i staden, ligger det
hønde at han ligger i staden i staden. Den 16. Sø
nu har vi været der en nat i staden i staden med bølger,
i staden og i staden i staden - og nu er vi her i staden i staden
hønde for staden at gå om bord til Eridauras. I staden i staden
dybt og dybt godt, i staden i staden, at staden i staden
her i staden i staden i staden i staden i staden i staden
maleri, i staden i staden i staden i staden i staden i staden
fald i staden, og der er flere søer i staden, men når de er
i staden i staden i staden i staden i staden i staden i staden
drøftene. B. ligger i staden i staden i staden i staden i staden
nu har vi i staden i staden i staden i staden i staden i staden
templet i staden. Nu med staden i staden i staden i staden

vedder her på en kafe, som - ejeblikket er nogenlunde
tom, for folk er herme at spise til middag, men
den kan snart blive fuld. Derfor lad os
køre og huse alle, det bliver ganske overtydeligt at
møde, ders - det bliver ganske uventet, men, det
er ejeblikket for mig som overtydeligt.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 53 Nr. 47

Or mand.

L. Siger jeg skal tage den med ro og blive ved,
hvil da sig, det, at poppelallemåke er så rigtig som
de var plantede af Claude Lorraine, og enten de står
foran bjerglinjerne som tæner sig lige i morgen sol
mod solen, eller de står grønne med aften solen
ind på og ude på og røde. Lige (langstrakte)
bøved, så er det meget. Og jeg da følgerne slår
med brøns glatte krader, så minder det om
Claude, hans følger skulpter så yndigt, og brøns
sig med så fine strøjt med stammerne. Engang
på Lisdag ventede vi at være i Athen. Niels kommer
vel først 2 - 3 dage senere. Bare der er bare til mig
fra dig. Blikkeby har et ufuldst, kan fik et stykke
Cokolade af L. og min bordsalder, for han lever så
langt fra Landlov og det. Først nu er jeg begyndt at slippe
af din Kødpyton. Men du bliver ud af vildt blødt.
I Kulsukker, i hvidt almindeligt. I vildt kød. I Snele
I lille Fugl mig i fra togen af Abokorinthos. Her er kom
mit nye Formaker, mens han er i hvidt sat i den, med
minder det er lykke mig til ude på dette.